

చెవరినకల

మోగంటి విజయలక్ష్మి

“ఎంతో మావ: ఇంకావడుకొనేవున్నావు: పట్టు బిచ్చు వచ్చే ఏకయింది: లేచి ఈయాలయన అత్తమ్మకు ఆ దాక్ రొరు రానిచ్చిన మందు బుడ్డి కొమ్మ. నేకపోతే అత్తమ్మకు నీరసం తగ్గెలా లేదు: నిన్ను తెల్లవనుకొంటే ఆ ఎలక్కనోకకూడా తిరిగేవు: అలా తిరిగితే నీకేటాచింది. నిన్ను బండితోలేదా ఏటి!”

“ఏటి: ఈ ఏల పొద్దున్నే లంకించుకొన్నావు. అయితే నేనే రోజుటోనీ కొట్టినవే: ఏవే: ఈయాల యిలా తిరిగానో లేవు నేను, నువ్వొకూడా కాణమీదకాలేనుకుని కూకొవచ్చు: ఆ రోజుంటూ వస్తే నీ ఒక్కంతా బంగారంతో విం చేయ నారంగి!”

“వారేమావా: ఏన్నాళ్ళు మందో ఎదురింటి చుల్లమ్మ కొన్నలాటి కమ్మలు కొంటావంటివేకాని కొవలేదు. నీకెంతోచ్చినా బాకెట్టుకె పరిపోదు. బరేగావి, నీవు న్నేండుకు పోగావి, నేను పొలానికి పోవాల యీ యేల పెదరాజాగారి చేనూడు త్తున్నారు. నిన్ను మొన్న ఎల్ల వలేదు. అత్తమ్మ

వందో బాగునేదవి: ఈ ఎల్లెనా ఎళ్ళి నాటగు రూకలు తెచ్చుకొని కడుపువీరిండా కూడెట్టుకొవాల పిల్లలకి: నే ఎల్లెన్నాగావి అత్తమ్మ మందు బుడ్డిమాత్రం ముంచిపోక: ఉట్టిమీద చద్దికూడు తిని మరే ఎల్లు” అంటూ పనిపోకెళ్ళిపోయింది రంగి.

సాయంత్రం వంద్య చీకట్లు అణముకొంటుం దగా పొలామ్మండి వచ్చినరంగి నులక మంచం మీద ఎమ్మకం పోగులా వడున్న అత్తమ్మ. మంచం చుట్టూ కూర్చొన్న తన ముగ్గురు పిల్లల్ని చూచి, అత్తమ్మను వలకరించి, పొయ్యిలో అగ్ని సేదామని వంట పంచాలో కెళ్ళింది. ఉట్టిమీద గిన్నె ఉట్టిమీదే వుంది:

అంటే: పొద్దున్న ఎల్లెళ్ళుడు మావ వద్ది కూడు తిట్టేదన్నమాట:

ఈ మద్య మావకి వేపప్పు వచ్చేసినాయి: మొన్న ఎలక్కమ్మ అయినప్పటినుండి మావకి రాజ కియాలు వంటబట్టినయ్.

“అలాటివచ్చి మనకెందుకులే మావా: కల

బాళ్ళు ఎట్లా చేసినా వరవానేదు: మన దగ్గర దిబ్బా: దిబ్బా: ఏ రోజు కారోజు కట్టవడి బతికే బాళ్ళం: నాటగు దబ్బులు సంపాదించుకొని కడుపువీరిండా కూడు తింటే అదే సాణా:” అంటే -

“నీవూడకోవే: నీకేం తెలుసు: ఈ ఏల లేనోళ్ళు లేవు దబ్బున్నోళ్ళు: లేవు అందరూ సమావమేనే పిచ్చి మొహమా: చెబితే మూలం నీకేం తెలుద్దిలే:” అనే మొగుడు వరసించూలు మాటలు తల్చుకుంటూ పొయ్యి దగ్గర కూకున్న రంగికి మనస్వంతా చికాకయిపోయింది. ఈ రోజున్నా రిజ్జ తొక్కి అత్తమ్మకు మందుకొని తెస్తాడనుకొన్నరంగికి మావ జాడ లేదు.

రెండైనా ఊడుక్కెచ్చిన దబ్బుబట్టి అత్తమ్మకు మండు కొమక్కలా చాలనుకొంది. అన్నం చార్చి, కొనుకొచ్చిన కూంత చింతచిగురు పప్పులో ఏసింది. పిల్లలు ముగ్గరికి అన్నం పెట్టి ఆళ్ళని వండుకోబెట్టి, కెట్టి చూపిండా కెళ్ళి పది వైపల కాపే తెచ్చి అత్తమ్మ కిచ్చిమామ కొసం ఎదురు చూస్తూకూకుంది రంగి. అలోవన లచ్చి మావ మీదే వున్నాయి. ఇదివరకటి మావకి ఇప్పటి మావకి శేదా చూసుకొంటోంది.

ఇది వరకయితే మావ రిజ్జ తొక్కి అయిదు రూపాయలు తన చేతికిచ్చేవాడు రోజూ: అప్పు దబ్బుడు తనూ, మావా పక్క పూరెలి నిమిషాలు చూసేవాళ్ళు: తను, అత్తమ్మ ఊళ్ళో పనులు చేసి సంపాదించిన సొమ్మెట్టి గుడ్లలు కుట్టింతు కొనేవారు. మావ తెచ్చిన దిబ్బులో కూతోకొంతో కానుమిగిలేది ఇదివరకులా మావ కితొక్కడం లేదు సరిగదా యిట్లంతయితే తొక్కుతున్నాడు లేక పోతే అదీ లేదు. ఎలక్కమ్మలో తిరిగి మామ పాదయి పోతాడని వరపెట్టుకొంది. తొలి ఆట నిమిషా వదిలాక వచ్చాడు సరసించూలు: పురోగా తాగి వున్నాడు.

“కూడు తిండువుగని రా మావా”

“నాకు వచ్చే రంగి: నే నమ్మతం కాగానే: నీ వింకా కూడు తి వకుండా నా కొసం కూకున్నావా: నీవు తినేయ్!” అని మంచం మీద వడున్నాడు వరసించూలు. కళ్ళొత్తుకొంటూ రంగి గిన్నె కడుక్కుండేగాని ముద్ది మీద మనసు పోలేదు. గిన్నెలు తీసి ఉట్టిమీదెట్టి అత్త మంచం దగ్గర గోనె వరచి వడుకొంది.

కోడికూలేక లేచి ఇల్లు గుమ్మాలు కడుక్కొని ముగ్గనీ, తప్పేకాలు తొముతుండా మనుకుంబున్న రంగికి మావ మంచందగ్గర యిచ్చిన చొక్కా కవబడింది. జేబు తడిమిచూస్తే బాకెట్టు నెంబర్ల వేసిన కాగితం ముక్కలు, ఎలకన బావకు వేపద్దు తప్ప చిల్లి గవ్వకూడా లేదు. “అంటే మావ రిజ్జ తొక్కిన దబ్బులు తాగడానికి, బాకెట్టుకు పది పోయాయన్నమాట: ఈ మద్య ప్రయాణాలు కూడా మానేసి సేసంగాలు వింటున్నాడు. అత్తమ్మ మంచంమీదవద్దాక మావ అగదాలు మరే ఎక్కనై పోనాయి: అత్తమ్మంటే మావకి నానా భయం:

అ తమ్ముకు నీరసం త గి మల్లీ మామూలు మని నీలా తిరిగితేగాని మావ దార్లకి రాదు !”

అ తమ్ముకు త్వరగా నయం కావాలని సింహాడి అప్పన్నని ఏడుకొంది రంగి.

అడేల చిన రాజుగారి పొలంనుంచి వత్తు మరురోజు కూలి ఎద్దామ్మచ్చుకొని, అ తమ్ముకు నిలంబుడి కొంది రంగి. నాలుగు రోజులు ఆ మందు వాడినాక అవ్వలనర్చుకి కొంచెం వీరసం తగ్గి ఇంట్లో అబ్బూ, యిబ్బూ తరుగుతోంది.

సందకాడ అప్పణాగి వచ్చాడు నరసింహులు. “ఏనా నరసింహులు! కూతు ఎవడె నా రోజూ నీకు స్టాండులో పెట్టెత్తువ్వు రేటిరా; నేవోతే అ అవ్వనోళ్ళు కూడుకూడా పెడుతున్నారా; మరీ ఏడున్నావురా ఇంటి ముఖం సూడకుండా యీ నాలురోజులు!”

“ఏంటి; నీ వెప్పుడు లేచినావ్; ఈ మద్దె మవ్వనలు సులక మంచం దిగడం లేదుగా; ఓలమ్మో; ఈ మాటు సువ్వు మంచమెక్కితే వెనేటు దాక్కరుకేనే సూసించేది; గవర్నమెంటు దాక్కరుకయితే మనం రిజ్నాళ్ళం, లేజరోళ్ళం అని అటనే; కొన్నాళ్ళువోతే అణగుద్ది యీళ్ళ పొగరుమోతుతనమంతా; ఈ వేల రేపు తిరుగు తానే; ఆ తరువాత రెండు పూటా కడుపునిండా కూడే; గంజి తాగి పొట్టనింపుకునే బతుకింక వోనాది; మనపాలిట ఇందిరమ్మ దేవతే అదేదో దేశంలాగ మనదేశం కూడా తయారయిందంటే అందిరూ హాయిగా బతికొచ్చే; అదేనే పోషలిజం; మనంకాగా ఎలప్పుడుతో వనిజే త్రేనేకదే ఇందిరమ్మ నెగ్గేది; ఆవిడ నెగ్గలి; ఈ కరోళ్ళ పొగరణ దాటి!” ఇలా తప్పతప్పగా వాగే నరసింహుల్ని మాని అవ్వలనరసు బాధపడిపోయింది. ఎన్నడైనా దూర ప్రయాణాలకి రిక్టా ఏసికెడితేతప్ప తాగడం ఎరగదు. ఇక ఆడితో మాట్లాడితే లాభం లేదని బిచ్చువుచ్చుకొని మంచం మీద కూలేసింది.

పోషలిజం గురించి, నాయకులు ఉపన్యాసాల్లో చెప్పగా నట్టుబడ్డ విషయాలుగురించి నరసింహులు రాత్రంతా కలవరిస్తూనేవున్నాడు. ఆ సాయంత్రం రిచ్చా అద్దె కట్టినదీ, నాలుగు రోజుల అద్దెకట్టి రిచ్చా వట్టుకెళ్ళమని దాని యజమాని రిచ్చాను స్టాండునుంచి మనిషిచేత ఇంటికి తీసికెళ్లిపోనా డని తెలుసుకొంది అ ప్వు ల న ర సు కొడుకు నరసింహులు వలవరించలవల్ల.

“ఈడేల నీ రిచ్చా తొక్కే బర్క వట్టిందిరా; రేపు నాకా చొల్లాది కొ త్త రిచ్చా; రిచ్చా ఏటి; అయిదు ఏకరాలే యిల్లారా గవర్నమెంటోళ్ళు; నీవెంతో నేనూ అంతేరా; మా కాంగ్రెసు అంటే ఏడుసుకున్నాం ఇది మా ఇందిరమ్మ వతుత్వం రా. పోననలు రిచ్చాయే తొక్కాను; నా రంగి ఊడువుకే ఎల్లదు; ఎందుకెల్లలి, నేనూ భూకామందునయి పోతాగా!” యిలా నరసింహులు వా డి కు న్న రాజకియ వ రి జ్ఞా నం తో తెల్లవార్లు తెక్కర్లు

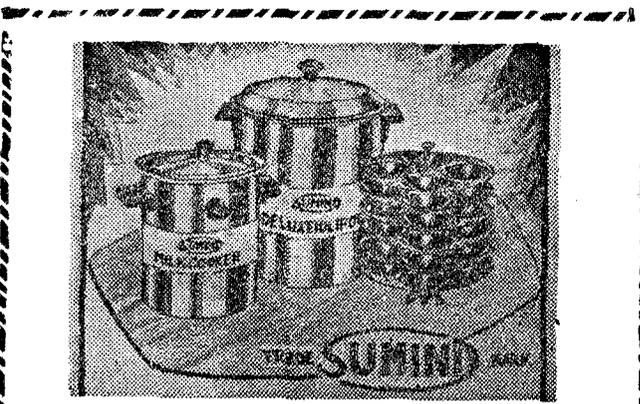
కొడికూనే వున్నాడు.

సూరీడు నె త్తిమీద కొచ్చేవరకు నేవనేలేదు నరసింహులు. ఉన్న ఓసిక తా ప్త కూడిసుకాసి మామూలుగా నేసితే నెవడని చీపురుతో రెండిచ్చు కొంది నరసింహుల్ని అప్పలనరసు. దాంతో ఆడికి మైకం వదిలి “ఏందమ్మో; నేనేంచే న్ని పొట్టున్నె నన్ను కాడుతున్నావ్!”

“కొట్టాలా; వీకపినకాలా; తెల్లవార్లు ఏటిరా వీవు వాగింది; నీ కెవడిత్తున్నాడ్రా బదికరాలూ; రిచ్చా అద్దె కట్టకుండా ఎరవ వే సా లు ఏత్తున్నా; పెళ్ళాం దిద్దలు అక్కన్నేడురా; అందరూ అందిలం ఎక్కితే మోసేదెవరూ; నాలుగురోజులు ఎలవ్వసలతో తిరిగినావో నేదో దానికింత పొగరుమో త్తనం వచ్చింది; నద్దికూడు నీకు చేదయిందా; అయిదెకరాలు ఇత్తై నీవేటి చే త్తవురా; నద్దిరోజులు తాగుతావు; దాకెట్టు కడతావు; ఆ తరువాత ఏటిరా సువ్వు నేనేది; చేతిలో న్ని ర్కవ్వ నేడుగని యవసాయం ఎట్లా చే త్తవురా; రిచ్చా తొక్కే డిబ్బులు తె త్తేగాని క్రూరళ్ళు కూడు నేడుగని కబుర్లు మాత్రం కో డ టు దాటి త్తున్నావ్; గవర్నమెంటోళ్ళు మనలాటి వాళ్ళకు భూమిచ్చి మనల్ని ఎందుకూ పదికిరాని వాళ్ళని చేత్తురూ; కాయకట్టం చే వ్తే

ఎట్లాన్నా బతకొచ్చు; పొలమిక్కా నె మనం పెదబాబులై పోం రా; పని చేస్తేనే పొట్ట నిండేది; మనలాటి వాళ్ళ కిలాంటి అకట సూసించి మన మాదే తోలబొమ్మలాటలు మాని సంపానీ త్తారా వె ద్దోళ్ళు; సువ్వు యిలా ఎలవ్వనలో తిరిగి, సిల్లలని వ స్తులు పడుకో బెడితే నేను, సుయ్యో గొయ్యో సూసుకొంతా నంతే; ఎల్లి మొగం కడుక్కొని తద్దికూడు తిను; ఆ దానింటి కెక్టాం; నే నిడివరకు ఆరికి పనిచేసిన అభిమానం బొప్పునేనా రిచ్చాయి త్తాడు; నాలుగు రోజులు తొక్కే ఆ డబ్బు కట్టెద్దువుగానో” అని అవ్వల నరసు కొడుకుని తిట్టి ఆయాసంతో సులకమంచం మీద కూలబడింది.

తల్లి చెప్పిన మాటలలోని మందిచి. ఎలప్పుడ్లు లలో నాయకుల చెప్పిన మాటలనే బేరీజు వేసు కొంటూ తండ్రినే సూడని నరసింహులు కని పెందిన తల్లి మాటలకు తలపంది నద్దికూడు గిన్నె దగ్గరకూతున్నాడు. రంగి కళ్ళు అ త్తమ్మ వేపి సంతోషంగా చూసాయి.

వాణ్యతకు, మన్నికకు 'సుమిండ్' బ్రాండ్ ఇడ్లీ స్టాండ్లు, ఇడ్లీ పాట్లు, మిల్కు-కుక్క-ర్ల నే నా డం డి.

వంటయింటి కోభకు 'సుమిండ్' వంట సామాగ్రులు. అన్ని డ్రెయిన్ లెవ్ స్టీలు పాపలలోనూ, మావర బజార్ల లోనూ అభిం చు సు. త యా రు చే యు వా రు :

శుభోదయ మెటల్ ఇండస్ట్రీస్ లీ మ వ రం (A.P.)